

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010134
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217010134.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Z. D., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného Z. D. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18.01.2018, sp.zn. 2T/24/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.06.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného Z. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušený výrok o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/202/2014 zo dňa 30.09.2014, týkajúci sa obžalovaného Z. D., ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a to v spojení s opravným uznesením z 11.04.2018, sp. zn. 2T/24/2017 a obžalovaný Z. D. (ďalej len „obžalovaný“) bol uznatý vinným čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/ spoločne s odsúdeným A. B. od presne nezisteného času dňa 09. marca 2014 do 10.00 hod. dňa 14. marca 2014 v obci J. na J. ulici číslo XXX/XX, po predchádzajúcej dohode s už odsúdeným A. B. prišli v nočných hodinách k rodinnému domu, presvedčili sa, že tam nik nie je, obžalovaný Z. D. rozbil sklenenú výplň okna rodinného domu, ktoré sa nachádza na prednej časti domu od ulice tak, že do neho hodil kameň, následne vnikli cez vchodovú bránu na pozemok rodinného domu, ktorý je riadne oplotený, čím porušili domovú slobodu poškodenej X. D., narodenej XX. A. XXXX, trvale bytom J., J. ulica číslo XXX/XX, následne si obžalovaný Z. D. cez otvor v sklenenej výplni okna otvoril okno kľučkou, ktorá bola z vnútornej strany, po čom sa dostal do vnútorných priestorov rodinného domu, odkiaľ odcudzil jeden LCD televízor zn. Samsung, päť reproduktorov k domácomu kinu zn. Panasonic, jeden digitálny teplomer na meranie vnútorného a vonkajšieho vzduchu, jednu videokameru zn. Panasonic čiernej farby typu VDR-D160 a medený podnos na zákusky, počas čoho ho už odsúdený A. B. čakal vonku na dvore rodinného domu, pričom uvedeným skutkom bola poškodenej spôsobená škoda krádežou vo výške 440,- eur podľa odborného vyjadrenia a škoda poškodením sklenenej výplne okna rodinného domu vo výške 43,20 eur podľa odborného vyjadrenia,

v bode 2/ spoločne s odsúdeným F. M. dňa XX. A. XXXX v čase okolo 01.30 hod. na adrese K. A., L. ul. č. XXX/X, okres B. S., po predchádzajúcej slovnej dohode, odcudzili 1 ks pánsky bicykel zn. L., čiernej farby, zakúpené v roku 2010 a to tým spôsobom, že Z. D. neoprávnene vnikol na dvor rodinného domu č. XXX/X, ktorý rodinným dom vlastní, ako aj obýva Z. F., trvalé bytom K. A., S. M. T. č. XXXX/X, okres B. S., prechodne bytom K. A., L. ul. č. XXX/X, okres B. S. a to tak, že Z. D. preliezol oplotenie, na ktorom bola riadne uzamknutá brána, cez ktorú sa dostal na dvor uvedeného rodinného domu, ktorý dom je

riadne oplatený a z dvora odcudzil uvedené bicykle, ktoré bicykle bolo opreté o stenu v zadnej časti rodinného domu, pri vedľajšej budovy a ktoré boli spolu uzamknuté visiackou zámkom, ktorý zámok Z. D. s kliešťami, ktoré kliešte mal u seba precvikol a odstránil visiacki zámok, následne uvedené bicykle zobral ku vchodovej bráne, kde ich cez plot vydal spolupáchateľovi F. M., ktorý mu pomáhal následne bicykle odniesli, čím pre poškodeného Z. F. spôsobil celkovú škodu v výške 125,- eur,

v bode 3/ dňa 23. mája 2014 v čase okolo 07.30 hod. vo K. A., na ulici O. E. X. č. XXXX/XX, okres B. S., neoprávnene vnikol do dvora rodinného domu a to tak, že preliezol oplatenie rodinného domu, následne na dvore zo steny rodinného domu vytrhol priemyselnú kameru typu N ktorej sa zmocnil, čím W. T. spôsobil škodu vo výške 150,- eur.

Za to mu bol podľa 212 odsek 4 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ , písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 3 Trestného zákona uložený úhrnný a spoločný trest odňatia slobody 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný spoločne a nerozdielne s už odsúdeným A. B. k náhrade škody pre poškodenú X. D. vo výške 483,20 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bola poškodená X. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie proti všetkým výrokom ako aj voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že si položil otázku na strane 3 tohto odvolania ako sa má postupovať pri posúdení trestnosti skutkov, ktoré boli obžalovaným spáchané po dátume 29.05.2014, pre ktoré bol stíhaný vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/129/2015. Vo vzťahu k danej veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda bol doručený obžalovanému 15.10.2014 a skutky vo veci 2T/129/2015 spáchal pred doručením trestného rozkazu. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému uložiť miernejší trest a to za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona. Použitie mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu odôvodnil okolnostiam jeho prípadu, keď skutky v danej veci boli spáchané pred právoplatnosťou rozsudku vo veci 2T/110/2011 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody 7 rokov nepodmienečne, ktorý ešte celý vykonaný nebol. Už výkonom tohto trestu prebieha proces prevýchovy a preto uloženie trestu 3 roky nepodmienečne, považuje za neprimerane prísne.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, pretože súd I. stupňa sa náležite vysporiadal s právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v uznesení z 10.08.2017, sp. zn. 4To/59/2017. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku. K uloženému trestu uviedol, že tento spĺňa podmienky individuálnej a generálnej prevencie a plne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Ide o samostatný trest, ktorého proces prevýchovy nemá na teraz uložený trest žiaden význam a nebolo porušené ustanovenie § 43 veta druhá Trestného zákona. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného k dôvodom odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a okrem dôvodov tam uvedených, dal do úvahy aj možnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Navrhol obžalovanému za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia uložiť miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania uviedol, že by bol spokojnejší s miernejším trestom, uložený trest 7 rokov považuje za dostatočný k jeho náprave.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pripája k vyjadreniu okresnej prokurátorky k dôvodom odvolania obžalovaného, toto považuje za nedôvodné, v danom prípade nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Súd I. stupňa z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne výrok o uloženom treste. Zahlásené odvolanie obžalovaným po vyhlásení napadnutého rozsudku sa síce týkalo aj skutkových zistení napadnutého rozsudku a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, krajský súd však poukazuje na to, že v konaní na súde I. stupňa na hlavnom pojednávaní bolo postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté vyhlásenie obžalovaného, že vinný je zo spáchania skutku a vykonané dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste. Podľa § 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie odvolania proti rozsudku je obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (pokiaľ by obžalovaný podal odvolanie len proti výroku o vine, bolo by jeho odvolanie zamietnuté ako odvolanie podané neoprávnenou osobou). Aj z týchto dôvodov preto krajský súd nepreskúmal žiadny iný výrok napadnutého rozsudku, výlučne výrok o uloženom treste.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, správne priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/ a písmeno n/ Trestného zákona, t.j. že k spáchaniu trestného činu sa priznal a jeho spáchanie oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a správne u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa správne postupoval podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, a správne obžalovanému ukladal trest úhrnný a trest spoločný. K časti výroku o uloženom treste sa krajský súd vyjadril už vo svojom uznesení z 10.08.2017, sp. zn. 4To/59/2017 a udáva, že súd I. stupňa po doplnení dokazovania oboznámením podstatných listinných dôkazov z pripojených spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a to najmä Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/202/2014 a sp. zn. 2T/129/2015 a správne vyhodnotil, že vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/202/2014 prichádza do úvahy uloženie spoločného trestu, pretože skutky z citovaného trestného rozkazu a skutok, pre ktorý na obžalovaného bola podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Komárno z 10.03.2017 (skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku) sú jedným pokračovacím zločinom krádeže v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody tak ako konanie obžalovaného právne kvalifikoval súd I. stupňa v napadnutom rozsudku a to z dôvodov splnenia podmienok ustanovenia § 122 odsek 13 Trestného zákona, pričom krajský súd poukazuje na odôvodnenie súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa uloženia trestu súhrnného vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/129/2015 krajský súd udáva, že neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, pretože skutky z odsúdenia Okresného súdu Dunajská Streda vo veci sp. zn. 1T/202/2014, teraz prejednávaný skutok, t.j. skutky zo 16.05.2014, 23.05.2014, 09.03.2014 a skutky z 25.08.2014 a 10.10.2014 netvorí zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom zbiehanie trestnej činnosti je podmienkou pre uloženie trestu súhrnného, pretože

vyhlásenie rozsudku vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/110/2011 prerušilo zbiehanie tejto trestnej činnosti, pretože už rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/129/2015 bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/110/2011 a preto sa trestná činnosť musela zbiehať aj z odsúdenia Okresného súdu Dunajská Streda, avšak táto zbiehajúca trestná činnosť bola práve vyhlásením tohto rozsudku z 11.09.2013 prerušená. Súčasne k odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd udáva, že v danom prípade neboli splnené podmienky na použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože v prípade obžalovaného použitie tohto ustanovenia neodôvodňovali ani okolnosti prípadu a ani jeho pomery. Je treba uviesť, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom páchajúci trestnú činnosť majetkového charakteru a v prípade pomerov páchatel'a za účelom použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona musí ísť o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia, napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav, starostlivosť o mnohopočetnú rodinu a podobne. Skutočnosť, že obžalovaný ešte nevykonal predchádzajúci trest odňatia slobody nie je takouto okolnosťou ani z hľadiska okolností prípadu a ani z hľadiska pomerov páchatel'a.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v prospech obžalovaného, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.